

ДОШКІЛЬНА ПЕДАГОГІКА

Алексєєва Г.В.

вихователь,

Комунальний заклад «Дошкільний навчальний заклад (ясла-сад) №144»

РЕАЛІЗАЦІЯ МЕТОДИЧНОГО ПРОЕКТУ «МИСТЕЦТВО ЕФЕКТИВНОГО СПІЛКУВАННЯ» СЕРЕД ВИХОВАНЦІВ МОЛОДШОЇ ГРУПИ

Пріоритетними напрямками роботи у дошкільному закладі є забезпечення всебічного розвитку дитини, формування її життєвої компетентності. Мовленнєвий розвиток дитини у цій багатогранній навчально-виховній системі має важливе значення. У програмі «Українське дошкільня» [1] визначено завдання з різних напрямків роботи з дітьми, зокрема і з мовленнєвого (підготовки дітей до навчання елементів грамоти та підготовки руки до письма).

В даний час спостерігається істотне звуження обсягу «живого» спілкування батьків і дітей, глобальне зниження рівня мовної культури в суспільстві. Результати тестування моїх вихованців молодшої групи, що було проведено на початку навчального року, свідчать про низький рівень розвитку їх мовленнєвого етикету та дрібної моторики рук. Для вирішення цієї проблеми було вирішено реалізувати методичний проект «Мистецтво ефективного спілкування».

Метою даного проекту є розвиток дрібної моторики рук та мовленнєвого етикету дітей молодшого дошкільного віку в процесі пальчикових ігор.

Для досягнення поставленої мети необхідно виконати наступні завдання:

– підготувати методичний матеріал, план роботи, картотеку пальчикових ігор;

– розробити заняття з елементами пальчикових ігор;

– провести пальчикові ігри з дітьми в різних видах діяльності.

Система роботи вихователя представлена за такими напрямками:

– спільна, групова та індивідуальна робота з дітьми;

– проведення пальчикової гімнастики під час розваг тощо;

– робота з батьками – консультації, бесіди, батьківські збори з показом пальчикових ігор дітьми, виготовлення буклетів з пальчиковими іграми (на початку навчального року).

– презентація даного методичного проекту під час засідань педагогічного колективу.

Реалізація проекту передбачає проходження наступних етапів, представлених в таблиці 1.

Таблиця 1

**Етапи реалізації методичного проекту
«Мистецтво ефективного спілкування»**

Етап	Зміст роботи	Терміни виконання
Мотиваційно-підготовчий	Проведення первинного діагностичного дослідження (тестування) вихованців групи з метою виявлення рівня розвитку їх мовленнєвого етикету та дрібної моторики рук.	Грудень
Планувальний	Аналіз наукової та методичної літератури з даної проблематики та створення на його основі картотеки пальчикових ігор, вправ, пальчикової гімнастики, ігор з їх елементами.	Вересень-жовтень
Практичний	Проведення пальчикових ігор, вправ, пальчикової гімнастики, ігор в різних видах діяльності з дітьми та при роботі з їх батьками.	Протягом року
Підсумковий	Проведення контрольного діагностичного дослідження та моніторингу з метою виявлення рівня розвитку їх мовленнєвого етикету та дрібної моторики рук та коригування плану реалізації проекту (для покращення їх результатів).	Травень

Орієнтовне перспективне планування роботи вихователя з розвитку мовленнєвого етикету та дрібної моторики рук дітей молодшої групи на грудень місяць представлено в таблиці 2.

Таблиця 2

**Орієнтовне перспективне планування
з розвитку мовленнєвого етикету та дрібної моторики**

Організована діяльність	
Мовленнєвий етикет	Дрібна моторика
– Чарівні слова. Коло-гра «Привітаймося!». – Заняття «Грайливий котик Мурчик». – Інтегроване заняття «Два котики». – Сюжетно-рольова гра «Сім'я» – Знайомство з законами дружби. – Дидактична гра «Посварилися? Помиримось!».	– Малювання пальчиками «Прикрасимо хустинку», – Малювання узорів від Мороза.
Мовленнєві вправи	
«А мене звати», «Магазин», «Луна», «Равлик».	
Пальчикова гімнастика	
«Акварель», «Барабанщик», «У мами ведмедиці», «Жили у бабусі».	
Пальчикові ігри	
«Сухий басейн», «Котик і мишка».	
Пальчикові вправи	
«Квіточки», «Гусачки».	

Реалізація методичного проекту «Мистецтво ефективного спілкування» серед вихованців молодшої групи дозволить покращити їх моторику кисті і пальців рук, підвищити рівень мовленнєвого етикету і комунікативної культури дітей.

Список використаних джерел:

1. Програма розвитку дитини дошкільного віку «Українське дошкільля» / О.І. Білан, Л.М. Возна, О.Л. Максименко та ін. – Тернопіль: Мандрівець, 2012. – 264 с.

Лесіна Т.М.

*кандидат педагогічних наук, доцент,
Ізмаїльський державний гуманітарний університет*

РОЗВИТОК СОЦІАЛЬНИХ УМІНЬ І НАВИЧОК ДОШКІЛЬНИКІВ – КОНТЕНТ РІЗНОВИДУ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВИХОВАТЕЛЯ

Вища школа – основний етап особистісно-професійного розвитку фахівця. Якщо йдеться про майбутнього вихователя дошкільного навчального закладу, то науковці (А. Богуш, Н. Гавриш, О. Ковшар, О. Листопад, Т. Поніманська та ін.) єдині у визнанні конструктивності саме компетентнісного підходу, оскільки саме він дозволяє «побачити» власне професійне призначення, свою фахову працю у цілому, а, відтак, усвідомлено обрати вектор особистісно-професійного зростання. Існує дослідницька позиція, за якою (окрім попереднього ступеня) доречно вбачати і прогнозувати траєкторію розгортання індивідуальної педагогічної концепції. Основні її параметри, як стверджують дослідники, пов'язані: із окресленням сфер педагогічної взаємодії із дитиною (зокрема, дошкільного віку); із деталізацією предметної специфіки професійної діяльності фахівця (зокрема, педагога – дошкільника), із визначенням ролі дошкільного закладу освіти – особливої соціальної інституції; із уточненням векторів педагогічної взаємодії у підсистемі «Я і соціально-педагогічна діяльність» [1, с. 23-24]. І тут наскрізним механізмом учені (зокрема, І. Сергєєв) визначають педагогічну рефлексію, що трактується як здатність майбутнього вихователя зосередитися не стільки на предметі власної діяльності, скільки безпосередньо на самій діяльності. Відтак актуалізується проблема виявлення пріоритетів особистісно-професійних зусиль та визначення підходів до її розв'язання.

Аналіз наукового фонду з проблематики підготовки у сучасному вищій конкурентноздатного педагога – дошкільника засвідчує, що у всіх наукових публікаціях останніх років неодмінно присутні позиції дослідників щодо базових категорій компетентнісної парадигми – порівняно нової для вітчизняного освітянського загалу. І це зрозуміло, бо йдеться про намагання віднайти найбільш осучаснені концепти дослідження новопосталих проблем дошкільля. Не ставлячи за мету висвітлити докладний аналіз наопрацьованих дослідників, все ж наголосимо на тому, що наша точка зору є суголосною з існуючими. А саме: компетенцію ми розуміємо як ціль, вимогу, норму (тобто як категорію об'єктивну); результатом оволодіння студентом певної